

CI.

Forslag til Lov

om

Tidens Bestemmelse.

(Fremfat i Landstinget den 7de Februar 1893 af Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet G o o s.)

§ 1.

For alle Dele af Landet med Undtagelse af Færøerne skal Tiden herefter bestemmes lige med Middelsoltiden for den 15de Længdegrad Øst for Greenwich.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1894.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Indtil Begyndelsen af Aaret 1880 havde man ifkenogen Fællestid i Danmark, men Tiden maatte for hvert enkelt Sted i Landet beregnes efter Stedets Middelsoltid. Loven af 6te Februar 1880 (om Tidens Bestemmelse) gjorde en Forandring i dette Forhold, idet den paabød, at Tiden for alle Dele af Landet (med Undtagelse af Færøerne) skulde bestemmes lige med Middelsoltiden for Kjøbenhavns Observatoriums Meridian.

Ved denne Lov opnaeides et væsentligt Gode, og der skabtes tillige en Overgangstid, som gør det særligt let nu at gaa videre, og — som tilsigtet ved nærværende Lovforslag — at indføre Danmark i Rækken af de

Stater, der have sluttet sig til Tanken om en international Tidsberegning.

At indføre en Fællestid for hele Jordkloden — jaaledes at forstaa, at alle Steder paa Jorden skulde have Klokketiet tilfælles — er sikkert uforeneligt med det praktiske Livs Behov, fordi Døgnet's Begyndelse derefter for en stor Del af Jorden vilde falde paa lys og travl Dagstid. De Stater, som have sluttet sig til Tanken om en international Tidsberegning, have derfor som Udgangspunkt valgt det Princip, at Jordkloden deles i 24 Zoner, hver paa 15 Længdegrader; inden for den enkelte Zone er Tiden ens, men fra Zone til Zone veksler den med en